

[Aage Fogh.]

stod i spidsen for offentligt udsalg af grunde derude og solgte dem for en halv snes tusind kroner pr. stk. uden at fortælle, at der bag efter var grundstigningsskyld på dem — da havde vi al mulig bevis for, at der fra det offentliges side burde være skredet ind; man burde have sagt til den offentlige person, som det jo var, at den måde kunne loven ikke behandles på. Det har givet anledning til meget stor skuffelse derude blandt køberne, når det viser sig, at de grunde, som de troede at have købt til 10.000 kr., kommer til at stå dem i 25.000 eller 30.000 kr., inden de får dem bebygget.

Der var en anden lejlighed, hvor jeg blev helt klar over, at loven ikke virkede efter sin hensigt; det var, da jeg som statsrevisor i 1960 var med til at revidere statsregnskabet; da så jeg, at de store grunde, som staten besidder, kun var ansat til en tiendedel af deres værdi. Der kunne ikke være nogen som helst tvivl om, at vurderingsmyndighederne i det område havde misforstået loven. Selv om det er statens ejendomme, og selv om det er Københavns kommunes ejendomme, kan det ikke være rigtigt, når de ligger op ad bebyggede arealer, at vurdere dem som landbrugsjord, hvad der var sket. Også dengang blev problemet rejst, men heller ikke dengang skete der noget.

Endelig kunne jeg nok have lyst til at minde om, hvordan det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen og visse andre ærede medlemmer i det høje ting prøvede at finde ud af sammen med Roskildeborgere, hvordan man skulle holde forsøgsgården uden for Roskilde bygrænse, og var helt enig om, at det var urigtigt at lægge den dér, fordi jorden havde langt større værdi end almindelig landbrugsjord. Nu ved vi, at det lykkedes ikke, fordi man intet hensyn tog til de stigende værdier, der blev beslågt. Jeg retter en stærk bebrejdelse imod dem, der gennemførte den historie, fordi det var helt givet, at jord, der var velegnet, kunne man have købt for halv-

delen af den pris, Roskilde by ville have betalt for det areal, der nu benyttes til skade for Roskilde by. Så meget hensyn kunne man fra det offentliges side have taget i dette forhold. Men jeg kan kun være glad for og tilfreds med, at man tog hele denne historie op til undersøgelse, og jeg kan derfor også give min tilslutning dertil.

Jeg kan også takke den højtærede finansminister for det allermeste af, hvad han sagde. Jeg var særlig glad for bemærkningen, der faldt om den behandling, man kunne tænke sig at give de almindelige grundskatter: at samle dem under én skat til kommunen. Det skulle vi have gjort for længe siden, så havde folk for længe siden fundet ud af, at det var en prioritet, der var tale om. Jeg tror, man skulle gøre denne skat konjunkturbestemt for landbruget, således at man derigennem havde en regulator for gode og dårlige tider.

Det har forundret mig noget, at hele diskussionen i dag har drejet sig om parcelhuse. Hvad er det for noget valgfæsk? Parcelhuse — der er da ingen, der vil parcelhusejerne til livs; det er da givet. Hvis der er mangler på det område, kan de rettes; det er da helt givet.

Men der er et andet område, som jeg tillægger meget stor betydning, og det er dette: det har vist sig ved de nyeste undersøgelser, at almindelig landbrugsjord i Københavns, Frederiksborg og Roskilde amter er steget med 90 pct., almindelig landbrugsjord i de øvrige sjællandske amter er steget med lige ved 60 pct., medens man i det øvrige land har stigninger på omkring 40 pct. Det er følgerne af den eksplosive udvikling omkring København, vi her kan aflæse. Det er en udvikling, der vil medføre, at så lang tid disse stigninger holder, da er der intet håb for dem, der skal leve af at drive landbrug, om, at de kan placere sig i de tre nordsjællandske amter; det bliver en særret for københavnere. Jeg vil gerne invitere nogle af de herrer med ud at besøge de store gårde her omkring København, så vil de se, hvem det er, der efterhånden